

ਸਿੰਪਲੈਕਸ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ **ਬਨਾਮ** ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ ਆਦਿ
(ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ.)

14. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਟਾਈਲ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਦ 31 ਮਾਰਚ, 1977 ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਰੇਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਆਊਟ-ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਜੇ.

ਸਿੰਪਲੈਕਸ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2

25 ਮਈ 1979 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)— ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 1. 2 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 3— ਆਰਡਰ ਆਰ 15 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਾਪੇਖਿਕ ਦਾਇਰੇ— ਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਣ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ

ਸਿਰਫ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੋਮਿੰਗ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 2 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਟਿਸ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ। ਫਿਰ ਆਰਡਰ 15 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 1 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 15 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 1(5), ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ, ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 15 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਇਕਦਮ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਲੰਘ ਜਾਣ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੇ ਸੰਮਨ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 1 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਰਡਰ 15 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। (ਪਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5)।

ਐਸ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਪਿੱਲਈ, ਏਆਈਆਰ 1922 ਮਦਰਾਸ 321 ਲਫਮੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1921

ਪਤਿ. 467

ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ

ਸ੍ਰੀ ਪੀ ਕੇ ਗਰਗ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 115(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ । ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੋ 22 ਦਸਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀਕੇ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ।

ਸਿੰਪਲੈਕਸ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ ਆਦਿ
(ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 385 ਆਫ 1979) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1979 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 83,056 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਉਪਰੰਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰੀ, ਮੁਦਈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 22 ਦਸੰਬਰ 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 14, ਨਿਯਮ 2, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਸੰਮਨ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਰਡਰ 14, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ

'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁੱਦਾ (ਏ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਟੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ 2(2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਆਰਡਰ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਿਯਮ 2 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 15 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਆਰਡਰ 14, ਨਿਯਮ 1(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ .15 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ

ਸਿੰਪਲੈਕਸ ਹੌਜ਼ਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਚਾਈ ਕੁਮਾਰੀ ਆਦਿ
(ਐਸ. ਐਫ. ਗੋਇਲ, ਜੇ.)

ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਯਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਚਰਨ ਚੌਧਰੀ, (1) ਅਤੇ ਦੇਬੇਦਰ ਨਰਾਇਣ ਰੌਵ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਡੀਟੀਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਮ. ਐਸਟ੍ਰੇਲਾ ਬੈਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਦੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (3)। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਲਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਨ। ਲਛਮੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਬੈਚ ਲਈ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦਾਸ, ਜੇ.

“ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XV, ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਰਡਰ XV, ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪੜਾਅ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1915 ਕਲਕੱਤਾ 87
- (2) ਏਆਈਆਰ 1933 ਕਲਕੱਤਾ 559
- (3) ਏਆਈਆਰ 1976 ਸਾਰੇ. 201.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1922 ਮਦਰਾਸ 321.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1921 ਪੈਟ 467.

I.L.R. Punjab and Haryana (1980)1

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਲੰਘ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਲਕੱਤਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ 15, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੇ ਸੰਮਨ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 14, ਨਿਯਮ 1(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ

ਮਦਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੋੜ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ, 2 ਜੁਲਾਈ 3, 1979 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਪਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਮਦਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1447 .

2 ਜੁਲਾਈ 1979

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1964 ਦਾ 22)— ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (i) ਅਤੇ (j) ਅਤੇ 3(2)- ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ 1965— ਨਿਯਮ 3, 5 (3) ਅਤੇ 7 — ਇੱਕ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ — ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ— ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਲਾਟ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਟੈਂਟਾ-ਟਾਈਵ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ— ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਪਲਾਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ — ਬਿਨੈਕਾਰ — ਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ — ਨਿਯਮ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਕਾਰ — ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ / 1965 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਦੇ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਆਕਾਰ। ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ।